

AIRSOFTOVÝ MAGAZÍN ■ WWW.AIRSOFTDEJVICE.CZ ■ LEDEN 2012

AKD NEWS!

PŘÍLOHA

Test ochranných brýlí

REPORTÁŽE ■ CO VÁS BAVÍ ■ AKTUALITY ■ ZAJÍMAVOSTI

Děkujeme pane prezidente

USAF PARARESCUE

AKD-NEWS!

v tomto čísle:

LEDEN 2012

- 5** Chodící baterie
- 10** AC – 130 H/U
- 13** Pozvánka
- 15** Válka o Falklandy
- 18** Reportáž
- 20** Para-záchranáři USAF
- 23** TOP SECRET
- 26** PŘÍLOHA

DĚKUJEME PANE PREZIDENTE

Dvacet let, během kterých jsme měli možnost různými způsoby spolupracovat, potkávat se či se doplňovat s Václavem Havlem, někdy v rámci skutečně blízké koordinace, jindy ve formě synergie vycházející z podstaty sdíleného pohledu na svět, právě končí. Překvapivě dlouhé a zároveň vlastně rychlé dvě dekády, kdy byl pro nás Havel mnohokrát příkladem, inspirací i velkou podporou a pomocí.

Osobně mi připadalo, že téměř každé setkání s ním člověka potěší, povzbudí a posílí. Václav Havel nebyl nikdy oficiálně spojen Člověkem v tísní, ale ve skutečnosti byl jedním z jeho duchovních otců. A kromě toho nám opravdu strašně moc, v tom co děláme, pomohl.

A tak to, co můžeme a budeme dělat, je pokračovat v práci, ve které nás VH podporoval, a které by se rád účastnil, kdyby tu zůstal.

Šimon Pánek

Milí přátelé Člověka v tísní,

asi nám je teď všem podobně smutně. Vše na čem jsem se podílel posledních 20 let a co mělo nějaký význam a smysl, SOS Sarajevo, Měsíc pro Bosnu, návštěvy disidentů z jiných zemí do ČR, Jeden svět, Homo Homini, nominace Liou Siao-po na Nobelovu cenu, to vše se povedlo ve veliké míře díky Václavu Havlovi.

Měli jsme veliké privilegium, že jsme dělali tolik věcí s Václavem Havlem a on nám upřímně fandil, stál za námi a věřil nám.

Igor Blaževič

Věříte, že pomáhat druhým má smysl?
Podpořte nás!
Staňte se členy [Klubu přátel Člověka v tísní](#).

Česká armáda hledá řidiče. Ta australská shání odborníky i v cizině

5.1.2012 • Britské, ale například také americké vojáky chce do svých řad zlákat australská armáda, kterou trápí nedostatek specialistů. Česká armáda je na tom lépe, některé odbornosti ale scházejí i zde – například řidiči.

Australské armádě se kvůli odchodu specialistů do soukromého sektoru nedostávají především stíhací piloti, příslušníci speciálních jednotek a posádky námořních ponorek, píše deník The Australian. Velení námořnictva proto nedávno v Londýně jednalo o možnostech přijmout vojáky britské armády, kteří museli odejít kvůli rozsáhlým škrťům v obranném rozpočtu.

Ačkoliv se Canberra primárně obrací k Velké Británii, která kvůli zadlužení plánuje v armádě dál propouštět, poohlíží se také jinde v zámoří – například v USA, Kanadě či na Novém Zélandu. Velitel australského námořnictva Ray Griggs nicméně Londýn ujistil, že armáda nebude do svých řad přijímat ty specialisty, které Británie potřebuje k udržení svých vojenských schopností.

Australské ozbrojené síly se potýkají s nedostatkem kvalifikovaného personálu v době, kdy na jedné straně pořízují nové zbraňové systémy pro letectvo a námořnictvo a na straně druhé usilují o zachování velikosti svých kontingentů v zahraničních operacích.

Dlouhotrvajícím

problémům s nabíráním nováčků a odlivu armádních specialistů do civilu se ministerstvo obrany pokouší zabránit mimo jiné zvýšením platů a přátelštější prorodinnou politikou. Cizincům pak nabízí australské státní občanství už po třech měsících služby. Do uniformy ale láká také Australany žijící v zámoří, kteří mají vojenské zkušenosti.

Podle náčelníka Generálního štábu AČR armádního generála Vlastimila Picka je na tom česká armáda v této oblasti lépe. I přes značný zájem veřejnosti ale i jí scházejí některé odbornosti. „V současné době nám chybí především řidiči nákladních automobilů,“ říká Picek. Nepočítá však, že by řady příslušníků AČR v dohledné době rozšířili cizinci. Ze zákona totiž mohou v české armádě sloužit pouze lidé se státním občanstvím ČR.

Ti, kteří mají zájem stát se profesionálními vojáky, se mohou podle plukovnice Lenky Šmerdové, ředitelky odboru doplňování vojenského personálu, registrovat na kterémkoliv ze 14 krajských vojenských velitelství nebo přímo na stránkách www.kariera.army.cz, kde najdou nabídku volných míst.

Zdroj: www.army.cz

Autor: (oha)

BRITSKÝ VOJÁK, CHODÍCÍ BATERIE

Současný britský voják nosí 45-70kg těžkou výstroj a z toho 10% jsou baterie do komunikačních, orientačních a jiných zařízení nezbytné pro plnění mise. Britská armáda se rozhodla ulehčit život vojákům na bitevním poli. Zadala projekt, instituci *Engineering and Physical Research Sciences Center*, která má za úkol vyvinout solární uniformu. Uniformy by měly být potažené tenkou folií vyrobenou pomocí nanotechnologie. Ta by měla získávat energii, ve dne ze slunce (solární články) a v noci z tělesné teploty vojáka

(termočlánek).

V noční misi se zmenšuje šance zachycení vojáků termovizí. Celkově se tedy zvyšuje efektivita v boji, rozsah působení vojáka, ti se nebudou muset vracet na základnu, aby si dobily akumulátory. Celkový rozpočet je více než 650 000 liber. Prototyp by již měl být v současnosti testován.

Zdroj: <http://www.epsrc.ac.uk>, <http://www.rozhlas.cz>,
<http://www.google.cz/>

Autor: Army

reklama

www.airsoftshop.cz

Nejvíce airsoftu v ČR

Lednové slevy již nyní - kvalitní značkové elektriky ještě nikdy nebyly levnější!!!

Právě jsme pro Vás zlevnili značkové AEG zbraně: ICS, SRC, CyberGun, TFC,...

sleva 30%

VÝHODNÉ BALÍČKY POKRAČUJÍ!

Více zboží za méně peněz - vyberte si z našich setů a ušetřete!

~~5828,-~~
4500,-

STOP - CENOVÁ POLICIE

Hlídejte naše výhodné ceny a vyhrávejte balíky kuliček!

V naší prodejně v Praze 9 si můžete vybrat i z dalších výhodných balíčků!
Při nákupu na požádání katalog ASG zdarma.

Výhradní zastoupení pro ČR, vlastní značky:

Přímý dovozce:

Distribuuje a dovážíme:

Bohemia Air Soft®

www.airsoftshop.cz

Poslední "Hroši" převzali v Přerově ocenění za misi v Afghánistánu

5.1.2012 • V Městském domě v Přerově se dnes uskutečnil slavnostní nástup příslušníků 7. vrtulníkové jednotky Úkolového uskupení AČR v operaci ISAF.

Spolu s dalšími představiteli resortu obrany a ostatními pozvanými hosty se ceremoniálu zúčastnili náměstek ministra obrany pro personalistiku Michael Hrbata a náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Vlastimil Pícek.

Jednotka působila pod velením plukovníka gšt. Jaromíra Šebesty do prosince minulého roku na základně Šarana v provincii Paktika v jihovýchodním Afghánistánu.

"Několik měsíců v Afghánistánu dokonale prověřilo vaše síly a schopnosti. Jednoduše řečeno, obstáli jste na výtečnou. Mám radost, že právě takové zprávy o vaší činnosti jsme dostávali i od našich spojenců. Jejich vysoké nároky jsou známé, a proto jejich pochvala na vaší adresu těší dvojnásob," uvedl v projevu k nastoupeným vojákům 7. vrtulníkové jednotky Michael Hrbata.

Generál Vlastimil Pícek připomněl nelehké začátky této mise, ve které obstáli jak lidé, tak jejich stroje. Zdůraznil, že nejdůležitější skutečností je to, že se všichni letci i příslušníci pozemního personálu vrátili zpět domů ke svým nejbližším v pořádku a s bohatými zkušenostmi.

V průběhu slavnostního nástupu převzali "Hroši", jak českým vrtulníkářům přezdívali podle znaku okřídleného hrocha ostatní vojáci, medaile ministra obrany Za službu v zahraničí a dva z nich Záslužné kříže ministra obrany ČR II. a III. stupně.

Palubní střelec nadrotmistr Petr Procházka převzal medaili ministra obrany ČR Za zranění a zároveň také medaili americké armády Za zranění, které utrpěl v misi při výcviku afghánských kolegů.

Čestné odznaky Za příkladné plnění úkolů obdrželo od náčelníka generálního štábu dalších pět vojáků 7. jednotky. Generál Aleš Opata, zástupce náčelníka Generálního štábu AČR - ředitel Společného operačního centra MO, poté předal šesti příslušníkům kontingentu věčný dar.

Vojáci 7. vrtulníkové jednotky „Task Force HIPPO“ plnili operační úkol od 1. září 2011 a

zabezpečovali v rámci svého působení v Afghánistánu přepravu na teritorium Regionálního velitelství východ. Dále byli určeni k poskytování služeb spojených s evakuací zraněných a nemocných vojáků NATO a příslušníků afghánských bezpečnostních sborů.

Z celkového počtu 99 osob bylo 21 příslušníků létajícího personálu (pilotů, palubních techniků, devět palubních střelců a jeden záchranář). Pozemní personál vrtulníkové jednotky zajišťoval další činnosti spojené s leteckým provozem, jako je operační plánování, příprava

vtulníků k letu, zabezpečení jejich oprav, logistická a administrativní podpora života vrtulníkové jednotky.

Během svého působení v Afghánistánu přepravili třemi stroji Mi-171Š více než 830 osob a přes 42 tun materiálu ve prospěch sil ISAF. To vše zvládli při náletu téměř 300 hodin.

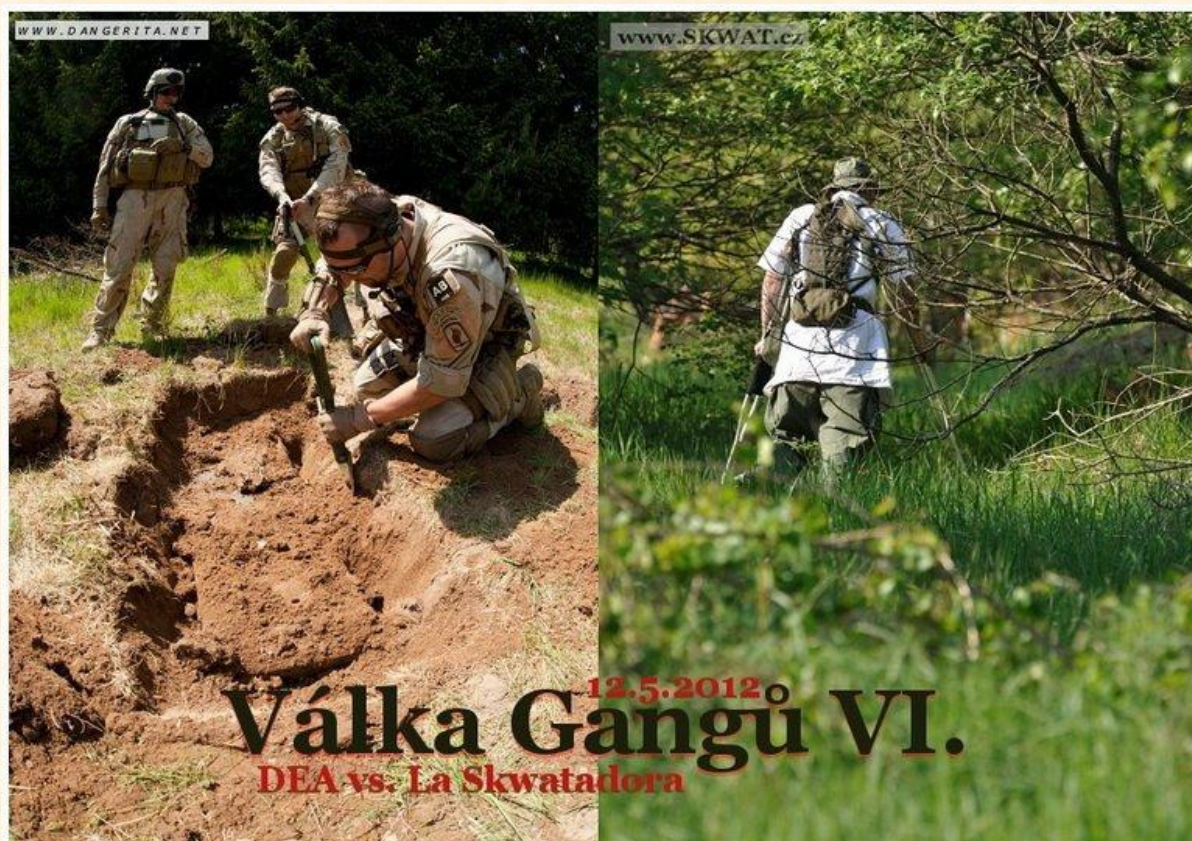
Nasazení 7. vrtulníkové jednotky Úkolového uskupení AČR v operaci ISAF zároveň završilo dvouleté velmi úspěšné působení českých vrtulníků v Afghánistánu. Stroje se nyní vrátily do České republiky a čeká je generální oprava.

Autor: J. Kouba

Zdroj: www.army.cz

pozvánka

AIR

SOFT

PŮJČOVNA

Lockheed AC-130H/U Spectre/Spooky

připravil Jirka Wagner

Ozbrojený letoun AC-130H Spectre je určen především pro přímou leteckou podporu a ozbrojený průzkum. Dalšími druhy jeho misí jsou pak kruhová a místní obrana, doprovody, limitované velitelské a kontrolní lety i průzkum bojem.

Těžce vyzbrojené letadlo sdružuje bočně pálicí zbraně s důmyslnými senzory, navigačními a palebnými kontrolními systémy za účelem poskytnutí operační palebné síly v dané oblasti po dlouhou dobu, bez ohledu na denní nebo noční dobu či počasí. Letoun útočí svou mohutnou palebnou silou na levém boku tak, že pilot nakloní stroj ne 30°-50° a pozemní cíl tak zůstává na vrcholu pomyslného kuželu - soustředěná palba všech zbraní má pak zničující účinek.

Přístrojové vybavení sestává z televizních a infračervených senzorů, radarové a elektronické senzory umožňují pozitivní identifikaci spojeneckých pozemních sil stejně jako efektivní řízení palby i za nepříznivého počasí. Navigační zařízení obsahují inerciální navigační systém a GPS (global positioning system - určování polohy pomocí satelitů).

AC-130H Spectre má za sebou pohnutou bojovou historii. Během války ve Vietnamu zničil více než 10 tisíc nákladních vozů a díky přímé letecké podpoře zachránil velké množství životů amerických vojáků. Letoun ničil protivzdušnou obranu a útočil na pozemní síly při operaci Urgent Fury v Grenadě. Díky němu bylo rovněž úspěšné vysazení výsadku a přistání vojsk na letišti Port Salines.

Letoun AC-130U Spooky je již třetí generací těchto létajících pevností. Oproti AC-130H disponuje dvojnásobnou kapacitou munice a je schopen útočit na dva cíle současně. Je vybaven radarem pro zaměření a identifikaci cílů ve velké vzdálenosti

Hlavní roli hrál AC-130 také během operace Just Cause v Panamě díky destrukci panamského velitelství obranných sil a zničení dalších důležitých pozemních cílů. V operaci Desert Storm poskytovaly Spektry ochranu a přímou vzdušnou podporu spojeneckým pozemním silám. Stejnou pomoc poskytly i vojskům OSN v Somálsku (operace Continue Hope a United Shield). Jako velmi důležitá se také ukázala jejich podpora sil NATO při konfliktu v Bosně a Hercegovině, kdy prováděly útoky proti klíčovým cílům v oblasti Sarajeva. V roce 1997 byla letadla AC-130 převelena do Itálie, odkud vzlétala a poskytovala podporu americkým a spojeneckým jednotkám během evakuace amerických civilistů z Albánie a o rok později tvořila součást amerických sil, které měly přimět Irák ke spolupráci se zbraňovými inspektory OSN.

Stručná charakteristika AC-130H Spectre			
Základní funkce	Přímá letecká podpora ochrana vzdušného prostoru a průzkum bojem.		
Výrobce	Lockheed Aircraft Corp.		
Pohon	čtyři turbovrtulové motory Allison T56-A-15		
Výkon	4x 4910 HP	4x 3661 kW	
Délka	97 stop 9 palců	29,8 m	
Výška	38 stop 6 palců	11,7 m	
Rozpětí	132 stop 7 palců	40,4 m	
Plocha křídla	1745 stop čtv.	162,11 m čtv.	
Hmotnost	prázdná	72 890 lb	33 063 kg
	max. vzletová	155 000 lb	70 307 kg
Dolet	bez doplnění paliva	1500 mil	2414 km
	s tankováním za letu	neomezený	
Dostup	25 000 stop	7 620 m	
Rychlost	cest.	368 mph	592 km/h
	max.	380 mph	612 km/h
Poč. stoupavost	30, ft/s	9,3 m/s	
Výzbroj	Dva 20mm kanóny M61A1 Vulcan s 3 000 náboji, dva 40mm kanóny Bofors s 256 náboji a jedna 105mm houfnice se 100 náboji a čtyři kulometry Minigun ráže 7.62 mm, klamné cíle flares (2,7MB).		
Cena jednoho stroje	46,4 miliónů dolarů (1992)		
Datum výroby	1972		
Posádka	14 - pět důstojníků (pilot, co-pilot, navigátor, palební důstojník, důstojník elektronické výzbroje) a devět nižších důstojníků (letecký inženýr, šéf nákladu, televizní operátor, operátor infračervené detekce, pět střelců)		
Ve stavu	Aktivní složky - 8; Rezerva - 0; Air National Guard - 0		

Stručná charakteristika AC-130U Spooky			
Základní funkce	Přímá letecká podpora ochrana vzdušného prostoru a průzkum bojem.		
Výrobce	Lockheed Aircraft Corp.		
Pohon	čtyři turbovrtulové motory Allison T56-A-15		
Výkon	4x 4910 HP	4x 3661 kW	
Délka	97 stop 9 palců	29,8 m	
Výška	38 stop 6 palců	11,7 m	
Rozpětí	132 stop 7 palců	40,4 m	
Plocha křídla	1745 stop čtv.	162,11 m čtv.	
Hmotnost	prázdná	72 890 lb	33 063 kg
	max. vzletová	155 000 lb	70 307 kg
Dolet	bez doplnění paliva	2200 mil	4075 km
	s tankováním za letu	neomezený	
Dostup	30 000 stop	9 144 m	
Rychlost	cest.	368 mph	592 km/h
	max.	380 mph	612 km/h
Poč. stoupavost	30, ft/s	9,3 m/s	
Výzbroj	Jeden 25 mm kanón GAU-12 Gatling (1 800 ran/min) jeden kanón L60 40mm Bofors (100 ran/min), jeden 105mm kanón M102 (6-10 ran/min) a čtyři kulometry Minigun ráže 7.62 mm, klamné cíle flares .		
Cena jednoho stroje	72 miliónů dolarů		
Datum výroby	1995		
Posádka	13 - pět důstojníků (pilot, co-pilot, navigátor, palební důstojník, důstojník elektronické výzbroje) a devět nižších důstojníků (letecký inženýr, televizní operátor, operátor infračervené detekce, čtyři střelci a jeden střelmistr)		
Ve stavu	13 u 16th Special Operation Wing's 4th Special Operations Squadron		

Příště: KC – 130J Flight Refuelling

Tento článek jsme uveřejnili s laskavým svolením serveru MILITARY.CZ

Falklandy 3

(aneb Británie vrací úder ... podruhé)

Lokalita: AS areál Nový Dvůr (BVVP Ralsko)

Termín: 21.4.2012

Sraz: do 9:00 hod **Zahájení:** 10:00 hod

Konec: 16:00 hod

Cena: 140,- Kč

Věkové omezení: 17+ (mladší 18ti let - souhlas rodičů (viz. níže) a zodpovědnou osobu s sebou)

Maximální počet hráčů: 250

OFICIÁLNÍ REGISTRACE NA AKCI: airsoft.dejvice@seznam.cz

Do e-mailu uvést:

- název týmu, maskáčový vzor členů a webové stránky týmu
- počet hráčů a z toho pod 18 let + jejich jména a příjmení (z důvodu kontroly)
- jméno a příjmení (nikoliv "nick") velitele a jeho mobilní telefon
- stranu, za kterou chcete hrát

Ukončení registrace: 6.4.2012

UPOZORNĚNÍ:

- pořadatel si vyhrazuje právo výběru týmů na akci
- neúplné registrace budou automaticky, bez odpovědi vyřazeny
- akce se mohou zúčastnit hráči a týmy, kterým bylo zasláno e-mailem potvrzení registrace

!!!Na akci budou k prodeji potravinové balíčky od firmy [ARSET](http://www.arset.cz)!!!

PARTNEŘI AKCE:

reklama

OPAKUJEME

Válka o Falklandy 1982 / 1. díl

Falklandy - skupina ostrovů v jižním Atlantiku, vzdálená osm tisíc mil od Velké Británie. Pro většinu Britů byly až do jara roku 1982 naprosto nezajímavé a mnozí z nich ani přesně nevěděli, kde leží.

Podle sčítání lidu z roku 1980 žilo na ostrovech 1849 osadníků a 658 000 ovcí. Hlavní město Port Stanley mělo 1050 obyvatel, tři hostince a jeden hotel. Ani většina Argentinců tyto údaje neznala, ale o Malvinách, jak v Argentině Falklandy označovali, věděla mnohem více. Problematika s nimi spojená byla totiž součástí školní výuky i častým tématem argentinských médií. Ani jedni, ani druzí si však jistě nebyli schopni představit, že by se o tento nehostinný kousek země mohl rozhořet krvavý válečný konflikt.

Vlajka Falklandských ostrovů

Historie Falkland

Byly objeveny britským mořeplavcem Johnem Davisem roku 1592, ale první kolonie (francouzská) byla založena až 1764. Poté byli Falklandy krátce ve španělském držení, až je roku 1820 osídlila Argentina. Roku 1833 ostrovy okupovali Britové. V roce 1914 došlo u ostrovů k bitvě mezi britskou a německou námořní eskadrou. Argentina, která britskou okupaci nikdy neuznala a po letech jednání (od 1966) ostrovy roku 1982 vojensky obsadila. Po krátké argentinsko-britské válce o Falklandy (jaro 1982) vypudila britská vojska Argentince z ostrovů. Vztahy mezi Spojeným královstvím a Argentinou byly plně normalizovány až roku 1990, aniž by se však Argentina vzdala nároků na Falklandy (resp. Malvíny), jak uvádí nová argentinská ústava z roku 1994.

Jak to vlastně začalo

Argentina si nárokovala Falklandské ostrovy, ležící zhruba 500 km východně od jejího pobřeží, od počátku 19. století. Toto území, ale bylo od roku 1833 obsazeno Velkou Británií a veškeré požadavky Argentiny byly odmítány. Na začátku roku 1982 se vojenská junta vedená generálem Leopoldem Galtierim rozhodla přerušit

dlouho se táhnoucí jednání a zvolila radikální cestu vojenské operace. Rozhodnutí obsadit Falklandy bylo převážně politické. Junta, která byla kritizována za ekonomické problémy země a porušování lidských práv, věřila, že "znovudobytí" ostrovů sjednotí Argentinu s touto juntou v čele. Elitní invazní jednotky trénovaly v tajnosti, ale jejich tréninkový rozvrh byl narušen, když 19. března vypukla ostrá hádka mezi britskými vědci a argentinskými dělníky na ostrově South Georgia 1 600 km východně od Falkland.

Předehrou války se stalo vylovení 50 příslušníků argentinského námořnictva (vydávali za obchodníky z kovovými odpady) na britský ostrov Jižní Georgia, kde se nacházel pouze tým britských vědců, a vztyčili zde vlajku Argentiny. Po této události obdrželi vojáci Královské námořní pěchoty z lodi Endurance rozkaz, aby na ostrově zajistili svou vojenskou přítomností ochranu vědeckého týmu a pozorovali Argentince. 1100 kilometrů na severozápad na Východních Falklandách byla také v britské vojenské posádce vyhlášena pohotovost. V té době čítala posádka 60 mužů, což byl její dvojnásobný početní stav, který byl zapříčiněn střídáním posádek.

HMS Endurance – hlídkový ledoborec, jehož funkcí je podpora britských zájmů v antarktických vodách, hlavně v okolí Antarktického poloostrova.

Argentinské námořní síly invazi na Falklandy zahájily operací AZUL večer 1. dubna. Válka nebyla ani jednou ze stran oficiálně vyhlášena. V Argentině byla považována za znovuobsazení vlastního území a ve Velké Británii za narušení nezávislosti britského území.

Invaze

První reakce z 31. března ještě před invazí, kdy Britové získali velmi přesné informace z rádiového zpravodajství (luštili argentinské kódy) o tom, že argentinský invazní svaz pluje k ostrovům, byla poměrně rozpačitá. Část vojenského velení a vlády se totiž domnívala, že Británie nemá síly a prostředky k tomu, aby mohla uskutečnit vojenskou akci na druhé straně Atlantského oceánu. Zvrátil to až admirál Leech, který prohlásil, že prostředky na to jsou. Potom byla britská reakce rychlá.

Argentinské jednotky napadly Falklandy 2. dubna 1982 a rychle překonaly malé opevnění britské námořní pěchoty v hlavním městě Port Stanley. Druhého dne Argentinci obsadili

okolní skupiny ostrovů kolem South Georgia a South Sandwich. Koncem dubna měla Argentina na Falklandech více než 10 000 vojáků, i když se jednalo převážně o špatně trénované brance.

Členové Royal Marines Commando

Už tři dny po invazi vypluly první britské válečné lodě z jihoanglických přístavů. Celý invazní svaz byl pak během tří týdnů na moři. V první vlně to bylo 5500 vojáků, později se to rozšířilo na 10000, když byla zařazena ještě druhá brigáda. To byla obrovská síla. Argentinců bylo na ostrově celkem 15000, tento nepoměr dvě ku třem byl zcela smazán tím, že britské jednotky byly vesměs elitní a vycvičené podle standardu NATO, čemuž se nemohli Argentinci rovnat. Argentinci měli armádu na bázi branné povinnosti, britská byla zcela profesionální. První invazní vlnu tvořily jednotky námořní pěchoty takzvaní Comandos (Zelené barety) a dva parašutistické prapory takzvané Červené barety, což byla elita elit. Jejich výcvik a zkušenosti daleko převyšovaly jakoukoli argentinskou jednotku. Navíc nejlepší argentinské jednotky byly nasazeny na hranicích s Chile, protože tam probíhal dlouhodobý diplomatický a politický konflikt o sporná území.

Argentinská populace zareagovala podle očekávání, velké davy se shromažďovaly na Plaza de Mayo před prezidentským palácem, aby demonstrovaly svoji podporu probíhající vojenské operaci. Jako odpověď na invazi britská vláda v čele s Margaret Thatcherovou vyhlásila válečnou zónu 200 mil (320 km) kolem Falklandských ostrovů a sestavila námořní jednotku s cílem znovudobytí těchto ostrovů. Většina evropských mocností podpořila Velkou Británii a evropsští vojenští poradci byli staženi z Argentiny. Na druhou stranu, většina zemí Latinské Ameriky podporovala Argentinu. Jedinou výjimkou bylo Chile, které vyhlásilo stav ohrožení, kvůli sporům kolem ostrova v Beagle Channel. Ohrožení ze strany Chile přinutilo Argentinu, aby držela většinu svých elitních jednotek na pevnině, daleko od Falkland. Vojenští plánovači také počítali s tím, že USA zůstanou v celém konfliktu neutrální, ale po neúspěšných pokusech o jednání USA plně podpořily Velkou Británii, a to včetně možnosti použít rakety vzduch-vzduch, komunikační vybavení, letecké palivo, další vojenské vybavení a spolupráce výzvědných služeb.

Zpracoval: Ondra

Zdroj: *Vojsko.net, Válka.cz, ct24.cz, defenceimagedatabase.mod.uk, national-army-museum.ac.uk, Wikipedia*

Akce Málkov u Berouna 26.11. 2011

Michalovce, listopad 1944. Hlavní útočné síly operace Rudé armády i Svobody jsou již ukončeny. Průsmyky a hlavní obrané linie německé armády jsou dobyty, odpor jejich obránců je zlomen. Fronta na linii Medzilaborce-Humenné-Michalovce je však nepříjemně klikatá a Němci zde stále kladou odpor. Hlavní útočné operace jsou z důvodu potlačení povstání již zatlačeny. Vojska 4. ukrajinského frontu, jehož součástí jsou i Svobodovci, jsou vyslány proti postavení Němců. Čechoslováci ovšem do bojů nezasahují jednak z důvodu dosažení stanovené linie u řeky Ondavy a pak také kvůli vysokým ztrátám, které utrpěli v předešlých měsících. Postup vojsk Rudé armády vážně z důvodu těžkého terénu a vyčerpanosti jednotek z předcházejících bojů. Sověti se ovšem mohou spolehnout na pomoc ze strany partyzánů z oddílů Borkaňuk, Jastrib, Kriváň, Pugačev a Věža, kteří ze zálohy přepadávají zásobovací kolony Němců a ničí jejich infrastrukturu. 26. Listopadu se konečně podaří příslušníkům 129. Gardové střelecké divize, konkrétně 320. Gardovému pluku pod vedením plk. Andreje Petroviče Fokina dosáhnout nově vytyčené frontové linie. Odpor německé armády v této části Karpat zlomen a jednotky Rudé armády dočasně zastavují svůj postup do Československa. Nadcházející týdny využijí Rudoarmějci i Němci k doplnění zásob, výcviku posil a přípravám na nadcházející boje o Československo.

V okolí Michalovců padlo v letech 1944-45 okolo 18.000 Rudoarmějců, blíže neurčený počet Maďarů a Němců. Čest jejich památce.

Povinná výbava:

Uniforma vzor 38 nebo 43 s našitými sovětskými pogony
Kalhoty příslušné k uniformě předepsaného vzoru
Boty
Opasek sovětský, německý, land-leasový
Ušanka/helma/lodička
Kabát/vatovaný komplet
Batoh s nejnütnejším vybavením
Celta/lopatka/láhev/kotlík
popřípadě sumky a další

Akce se konala 26. 11. 2011 v Malkově u Berouna bez diváků. (Organizátorem byl KVH Příbram)

Zeptali jsme se našeho respondenta Petera, který se akce aktivně účastnil, jak se mu akce líbila:

“Samotná akce probíhala spíš ve stylu reneactingsoftu, takže jsme to pojali více akčně než jako ukázkou boje, hlavně moje maličkost.:-) Výjimečně bez diváků, tak jsme si mohli zadovářet. Byl zavelen nástup. Jako poslušní blátošlapové Rudé armády jsme utvořili dvě

"šerengi." Pak přišel rychlý rozkaz dobýt kopec, vyčistit les, bunkr a přilehlé okopy. Co nám jiného zbylo, než poslechnout? Vyberte si: kulka od nepřítele, či od vlastních? Tak urraaaa do boje. Postup byl rychlý, ztráty ze začátku minimální. Les a okopy, čistý, jdeme útokem na bunkr, ale tady taktika stylu uraaa nemá cenu, na mg42 jsme krátcí. Tak se uchylujeme k "partyzánským" útokům, proplížil jsem se k bunkru zespoda, mimo výhled machinegunnera, z výskoku sundávám nabíječe. Tím pádem mají soudruzi ve zbrani možnost šokovaným Elektrikářům naházet granáty, bohužel tam jsem i zůstal ležet, dostal jsem kulku mezi lopatky, či lopatkou mezi kulky? Nevím, ale bolest ukrutná, čekám na dobytí bunkru a medika, snad má dostatek vodky. ;-)

Povedlo se, granáty a cílená palba sniperů, přinutila Němce k ústupu. Pak jen slyším na nosítkách pochvalu velitele: „Dobrá práce tvarišči...“ Celkově akce probíhala víc bojově, většina reneaktng akcí je o bojové ukázce pro diváky, ale tahle byla pro naši zábavu, potěšení a rozhýbání kostí, připomenutí taktik a tak podobně. Tedy povedlo se, bavil jsem se v krutém mrazivém větru jako malé dítě v lunaparku“;-)

Respondent : Peter Čačko

Speciální jednotky světa

V tomto seriálu Vám pravidelně budeme představovat „to nejlepší“ co mají armádní či policejní síly vyspělých zemí k dispozici.

Para-záchranáři USAF

Možná si položíte otázku, proč jsou nějací záchranáři spojováni se speciálními jednotkami. Speciální jednotky jsou přece vysloveně útočného charakteru. Abychom se dopátrali proč tomu tak je, musíme se podívat do minulosti. Během první světové války obě strany brzy zjistily, že není ani tak problém zajistit letadlo, ale spíše je problém vycvičit v krátkém čase dobrého pilota. Problém byl ten, že pokud se letadlo zřítilo za frontou, nikdo letci nedokázal pomoci a byl tak vlastně považován za mrtvého. Dlouhou dobu byl tento problém neřešitelný. Neexistovalo nic, co by dokázalo přeletět frontu přistát na nějakém mrňavém kousíčku země a pak se vrátit. Koncem druhé světové války se objevilo něco slibného – vrtulník. První záchranná akce se však nekonala v Evropě ale v Asii. Od té doby bylo jasno, že je možné pilota zachránit. Za války v Koreji však byla zjištěna ještě jedna věc.

Bylo sice hezké, že pilot přiletěl s vrtulníkem pro sestřeleného letce, ale pokud byl letec raněn, tak musel pilot opustit stroj a jít mu pomoci. To však není tak jednoduché. Brzy tak vznikly funkce záchranářů. Ti pak pomáhali sestřeleného pilota vyhledat a v případě potřeby mu pomohli a ošetřili jej. K dokonalosti pak toto umění dovedli Američané ve Vietnamu. USAF i U.S. NAVY měla své záchranné vrtulníky s osádkami připravenými dostat piloty i z té nejhorší kaše. Para-záchranáři se k nim spouštěli z visícího vrtulníku, poskytovali krycí palbu a ošetřovali i ta nejvážnější zranění, nad kterými by si hlavu lámal i ten nejlepší chirurg. S tím jak se zvyšovaly požadavky na piloty, kladlo USAF důraz na perfektní zajištění záchrany. Za

účelem toho, aby byla poskytnuta ta nejlepší péče zraněnému pilotovi i při komplikované záchranné akci, USAF zařadila své jednotky záchranářů po bok ostatním jednotkám pro zvláštní operace. Když o tom bylo rozhodnuto, CH. Beckwith – zakladatel [Deltu](#) – řekl: “Doufám, že mě ti vaši andělci nepřivedou do průšvihů, pokud nám nebudou stačit, tak je tam necháme!” Letectvo tuto výzvu přijalo a jak se dal slyšet jeden důstojník od [Special Forces \(Zelených barety\)](#) – Naši kluci těm od letectva nemohou stačit – ale oficiálně jsme to neřekli! Před operací na Grenadě bylo rozhodnuto, že PJ (označení pro para-záchranáře) budou zajišťovat první pomoc a evakuaci raněných pro všechny speciální jednotky při zvláštních operacích. PJ se této úlohy zhostili na jedničku. To že PJ jsou opravdové jednotky pro zvláštní určení potvrzuje například i toto rčení: “PJ léčí jako doktor na univerzitě, skáče z letadla jako Zelené barety, bojuje jako Ranger a plave jako SEAL.” Při jednom ze společných cvičení dostal jeden z PJ rozkaz od armádního důstojníka rozkaz, aby vyčistili jednu budovu od nepřátel. Řekl, že to sice není jeho úkol, ale že to dovede a k úžasu onoho důstojníka si počínali opravdu skvěle. Jeden z důstojníků letectva USAF prohlásil, že PJ jsou kombinací Schweizera a Schwarzenegera. U PJ najdete také některé lidi od [SEAL](#), kteří chtějí být u speciálních jednotek, ale chtějí především pomáhat.

Ačkoliv jsou PJ tou nejmenší speciální vojenskou jednotkou v USA, neznamená to, že by byli podřadní, nebo, že by o službu u této jednotky nebyl zájem. Pojem jednotka je však trochu zavádějící. PJ mají sice svou školu, ale vlastně nemají jednotku jako je četa nebo jiný útvar. Jsou vždy přidělováni k záchranným letkám.

Než se ale člověk dostane do funkce PJ na záchranném vrtulníku, trvá to nějakou dobu. Na PJ jsou kladeny velké nároky a v oblasti zdravotnictví jsou naprosto nekompromisní. Znalosti v této oblasti dosahují často znalostí praktických lékařů i chirurgů. PJ jsou nejspíše jedinou skupinou ze speciálních jednotek s tak vysokým vzděláním.

Pojďme se nyní podívat na to, čím si musí každý z uchazečů při výběrovém řízení projít:

První překážkou jsou základní požadavky. Uchazeč musí mít občanství USA, být mužského pohlaví, splňovat požadavky na zdravotní stav létajícího personálu, mít ukončeno vzdělání na vyšší škole a splňovat přísné požadavky na fyzické výkony – zkouška PAST.

PAST zahrnuje – (zkoušky jsou s minimálními přestávkami za sebou) 25m plavání pod vodou, 1km na hladině s časovým limitem max. 26 minut, běh 1,5 míle (2,4km) pod 10,5 minuty, 8 shybů na hrazdě v limitu 1 minuta, 50 lehů-sedů za 2 minuty, 50 kliků za 2 minuty, kopání nohama v leže – 50 opakování (Jedno opakování jsou čtyři kopy z výšky 5cm nad zemí do výšky 40 cm střídavě) za 2 minuty. Pokud se vám toto zdá náročné, tak vás upozorňuji, že to ještě nic není. To jsme teprve na začátku!

Podmínkou je také věk do 28 let před zahájením kursu a dobrovolné absolvování potápěčských a výsadkových lekcí.

Pokud tyto požadavky splňujete, tak jste pozváni na Indoctrination Course na letecké základně Lackland v Texasu. Tato úvodní část je zaměřená na to aby oddělila zrna od plev. 10 týdnů je zaměřeno na zvýšení vaší kondice, ale také na to, aby vás zlomili. Je to neustálá fyzická únava z cvičení spojená s psychickým tlakem. Neustále

běháte, děláte kliky, dřepy, shyby na hrazdě. Přesto musíte plnit hromadu zamotaných úkolů a musíte být všude včas. Nesmíte nikdy zapomenout na dvě slova – týmová spolupráce! Během této fáze se také učíte důvěřovat vodě. Berte toto vyjádření nadneseně. Ve skutečnosti je to jako by vás někdo mlátil tyčí, abyste se odnaučili bolesti. Důvěru ve vodu získáváte v následujících lekcích – Drown proofing – plavete na delfina se svázanýma nohama a rukama (ruce vzadu). Postupně se vám zvyšuje čas, který musíte takto strávit. Treading water – plavete s ploutvemi na místě po dlouhou dobu. Nesmíte se nějak výrazněji pohybovat do stran, ale udržujete pouze svou pozici. Equipment recovery – na jedno nadechnutí se ponoříte a na dně necháte masku, šnorchl, ploutve a pás se závažím. Na druhý ponor si věci znovu obléknete a vynoříte se. Během této akce se nesmíte dotknout krajů bazénu. 50-meter underwater swim – 50 metrů plavání pod vodou bez skoku do vody.

Na konci této části musíte také splňovat následující požadavky: běh 6 mil (9km) pod 45 minut, shyby 13 za 1 minutu, shyby podhmatem 14 za 1 minutu, lehy-sedy 75 za 2 minuty, kliky 70 za dvě minuty, 4km plavání s ploutvemi pod 80 minut. Dále je to zkouška z důvěry ve vodu, z výše uvedených cviků.

Ti co přežijí – vzhledem k náročnosti, je to někdy doslova, jdou na 3 týdny k výsadkářům na Ft. Benning na výsadkový kurs. 4 týdny trvá potápěčský kurs v Key West na Floridě. 1 den vás budou trápit u námořnictva v Pensacola při nácviu nouzového opuštění letadla při přistání na vodu. 2,5 týdne se budete učit základy přežití na škole USAF ve Fairchild ve státě Waschington (pozor neplést si s Waschington D.C.). Následuje 5 týdnů na Ft. Bragg při výuce výsadku volným pádem z různých výšek a za různých denních a nočních podmínek. 22 týdnů si zasednete do lavic a budete se učit zdravotnictví. Na konci tohoto všeho si pak můžete nasadit baret kaštanové barvy s odznakem PJ – anděl držící zemi s nápisem “That others may live” – “Aby jiní mohli žít!”

PJ nepůsobí pouze při operacích na záchranu pilotů, ale jsou součástí záchranného systému USA. Vojenské vrtulníky s PJ na palubě létají za takových podmínek, kdy i vrány chodí kvůli mlze pěšky. Zasahují při živelných pohromách a katastrofách. Vzhledem k náročnému výcviku jsou schopni seskakovat z vrtulníku do oceánu s několikametrovými vlnami, jen aby zachránili život někomu jinému. PJ jsou také oficiální záchrannou jednotkou pro kosmický program USA. Jsou to ti nejlépe trénovaní záchranáři na světě. To že jsou opravdu dobří dosvědčuje i nejvyšší skóre medailí kongresu pro členy PJ.

Jak se připravit na výběrové řízení?

Příprava na výběrové řízení je podle slov mnoha PJ dlouhodobá. Není možné říci, že když výběrové řízení bude v červenci, tak v březnu začnu cvičit. Jedná se o to, že nemůžete dosáhnout požadovaného minimálního výkonu těsně před výběrovým řízením. Na výběrovém řízení by tak člověk vypustil duši. U PJ jde o vytrvalost, a tak musíte držet požadovaný výkon (skoro atletický) po několik dní. Musíte být na takou zátěž zvyklí. Příprava tak trvá většinou kolem dvou let pokud nejste zrovna atleti s pravidelným tréninkem.

Více informací v angličtině najdete na vynikajících stránkách www.specialtactics.com kde se zabývají speciálními jednotkami a přípravou na výběrové řízení.

Tento článek jsme uveřejnili s laskavým svolením serveru MILITARY.CZ

Operace: Chavin de Huantar
Kdo: Fuerza de Operaciones Especiales
Kdy: duben 1997
Kde: Lima

Dne 22.dubna 1997 provedla kombinovaná jednotka peruánských speciálních sil operaci k vysvození rukojmích, o níž si mnozí mysleli, že jí nebudou peruánské síly s to úspěšně zorganizovat. Vojáci zaútočili na rezidenci japonského velvyslanectví, ve kterém po více než čtyři měsíce čtrnáct členů Revolučního hnutí Tupac Amaru (Movimiento Revolucionario Tupac Amaru, MRTA) drželo 72 rukojmích. MRTA provedlo smělý útok 17. prosince 1996 během oslav narozenin japonského císaře. Původně MRTA drželo přes 500 rukojmích, ale v průběhu doby do útoku peruánských sil jich většinu, až na oněch 72, propustilo. Operace vedoucí k jejich osvobození trvala pouhých dvacet dvě minuty. „Přátelskou“ palbou bylo způsobeno pouze dvanáct ztrát: zahynuli jeden rukojmí a dva vojáci, devět dalších bylo zraněno. Všech čtrnáct teroristů z řad MRTA bylo zabito. Peruánské rozhodnutí dovést krizi ke zdárnému řešení bez toho, že by vyšlo vstříc požadavkům teroristů, pozvedlo reputaci země na bezprecedentní úroveň. Avšak úspěch celé akce byl koneckonců výsledkem spíše vlastních chyb teroristů a nedostatku jejich pozornosti, než známkou nějaké mimořádné kapacity peruánských protiteroristických sil.

Od začátku celé záležitosti odmítala peruánská vláda všechny požadavky teroristů a setrvala neochvějně na strategii mrtvého bodu. Zatímco vláda protahovala jednání s teroristy a zásahová jednotka se připravovala a cvičila k akci, policisté hlídající rezidenci opakovaně prováděli činnosti, jejichž cílem bylo únosce obtěžovat a rušit, patřili k nim náhlý velký hluk, neustálá hudba a další vyrušování, představovaly součást „opotřebovacích“ psychologických operací. Noc před ukončeným útokem se polovina útočné jednotky shromáždila blízko rezidence a pomalu začala zaujímat svoje pozice. Kolem perimetru domu se rozmístilo sedmdesát policistů. Osm ostřelovačů se rozmístilo na okolních střeších. Zbývající příslušníci útočné jednotky se rozdělili do tří skupin. V 15.17 (limského času) prezident Fujimori vydal rozkaz zásahovým silám k tomu, aby zaútočily na rezidenci japonského velvyslanectví. O šest minut později vylétly do vzduchu podlahy hlavní obytné haly a kuchyně, zahynulo při tom několik teroristů, kteří v hale hráli fotbal. Exploze byly způsobeny náložemi, které byly pod podlahu položeny díky tunelům, které byly opatrně prokopány zemí a budovou. V témže okamžiku vyrazily k budově tři útočné skupiny a provedly rychlý a divoký úder proti členům MRTA. Jedna skupina se vynořila z tunelu ústícího na okraji rezidence, zaútočila na místnosti sloužící k servisu rezidence a vyšplhala se do prvního patra.

Druhá skupina, která prorazila západní bránu ohrazeného pozemku, zaútočila na hlavní vchod rezidence a na její severní a jižní stranu. Třetí přešla severní vnější zeď ohrazující perimetr rezidence. K průniku do rezidence a záchraně rukojmích byly použity průlomové náložky. V 15.24, pouhou jednu minutu po první explozi, byli commandos už uvnitř budovy. Záchrana dvaasedmdesáti rukojmích zabrala pouhých 28 minut, v 16.00 byla celá operace dokončena. Útočné síly použily celou řadu lehkých automatických zbraní, jako byly AK-47,

AMK, P-90, UZI, mini-UZI a MP-5 a celou škálu pistolí. Odstřelovačské týmy byly vyzbrojeny odstřelovačskými puškami FN-FAL s optickými zaměřovači. Všichni příslušníci útočných týmů byli oblečeni do armádních uniforem speciálních sil: Olivových služebních uniforem, olivových neprůstřelných vest a bojových bot. Sedmdesát členů národní policie, kteří hlídali perimetr celého zařízení, bylo oblečeno v baretech, černých či olivových neprůstřelných vestách, tmavých tričkách s krátkým rukávem, služebních kalhotách a bojových botách. Byli vyzbrojeni hlavně samopaly AKM a AK-47, k zabezpečení kordonu bylo použito i několik obrněných vozidel. Speciální síly považovaly vyhloubení tunelů za absolutně nezbytnou podmínku úspěchu celé operace a teprve celé týdny po úspěšném útoku se ukázalo, že k hloubení tunelů byli z jižního Peru dovezeni horníci zkušení v hloubení tunelů v písčité půdě. V rezidenci útočné týmy použily jen lehké zbraně a spolu s převahou v živé síle v poměru pět ku jedné jim to poskytlo rozhodující výhodu. Překvapující efekt způsobený nečekanými explozemi uvnitř rezidence přispěl k ochromení teroristů a zřejmě zachránil životy mnoha rukojmích.

Přestože celá operace s sebou nesla značnou míru taktického a politického rizika, byla naplánována a provedena s vysokou mírou profesionality.

Zdroj: Encyklopedie elitních sil světa – Richard M. BENNETT

Zpracoval: Carlos

reklama

Partneři Airsoft Klubu Dejvice

Vydáva: AIRSOFT KLUB DEJVICE

www.airsoftdejvice.cz

info@airsoftdejvice.cz

carlos.akd@seznam.cz

AKD 2012

PŘÍLOHA

Je Váš zrak opravdu v bezpečí?

Zdravím všechny čtenáře AKD-NEWS rozhodl jsem se pro Vás udělat test ochranných brýlí.

Typ zbraně:	SVD Dragunov - AirsoftPro UPGRADE model – černý [A&K]
	Pružina: M170
	Hlaveň: Mad Bull těsná hlaveň 650mm(6,03)
Použitá munice	Madbull 0,30g
Vzdálenost hlavně od brýlí	10-20 cm
Úst'ová rychlost s municí	0,20g - 160 m/s
	0,30g - 130m/s

První brýle:

Taktické brýle s mřížkou pískové

Zakoupené jsou u Bohemia Air Soft (<http://airsoftshop.cz>) cena 255,- k 12.5 2011.

Klady	Zápory
<ul style="list-style-type: none"> -Dobře padnou na obličej -Netlačí -Nikdy se nezapotí hledí -Zakrývají celé zorné pole 	<ul style="list-style-type: none"> -Při střelbě se dost zdeformovala mřížkovaná čočka a odloupla se barva . K tomu ještě se kulička rozpadla na malé kousky, které by se dostaly do oka. -Trochu ztmavují, hodí se spíše do slunečních dní -Nedají se vyměnit čočky

Druhé brýle:

Ochranné brýle QX 3000

Zakoupeno na Aukru před cca 2 lety jinak se dají sehnat v e-shopu cena 200-500,- Kč

Klady	Zápory
<ul style="list-style-type: none"> -Dobře padnou na obličej -Netlačí -Zakrývají celé zorné pole -Po výstřelu nebylo znát místo dopadu kuličky (ani škábnutí) -Po výstřelu se nedostal ani jediný kousek kuličky za čočku (do oka by se nic nedostalo) 	<ul style="list-style-type: none"> -Občas se potí čočky -Nedají se měnit čočky za jiné (musíte mít druhé brýle). Jsou jenom dva typy čiré a tmavé

Třetí brýle:**Taktické ochranné brýle ARTY FL250 – žluté**

Zakoupeno u General Army (<http://www.army-shop.cz>) cena 149 k 12.5 2011 Jako jediný z testovaných brýlí jsou tyto určeny pro ochranu oka proti projekci malých pevných částic.

Klady	Zápory
<ul style="list-style-type: none"> -Dobře padnou na obličej -Zakrývají celé zorné pole -Po výstřelu se nedostal ani jediný kousek kuličky za čočku (do oka by se nic nedostalo) 	<ul style="list-style-type: none"> -Občas se potí čočky -Mě osobně tlačily -Nedají se měnit čočky za jiné (musíte mít druhé brýle). Na výběr jsou čiré, tmavé a žluté -Po výstřelu zůstal v místě dopadu nepatrný důlek, při pohledu přes brýle je v místě dopadu vidět „flek“ přes který se hůře vidí.

Pzn. Nepodařilo se mi vyfotit důlek, byl opravu nepatrný

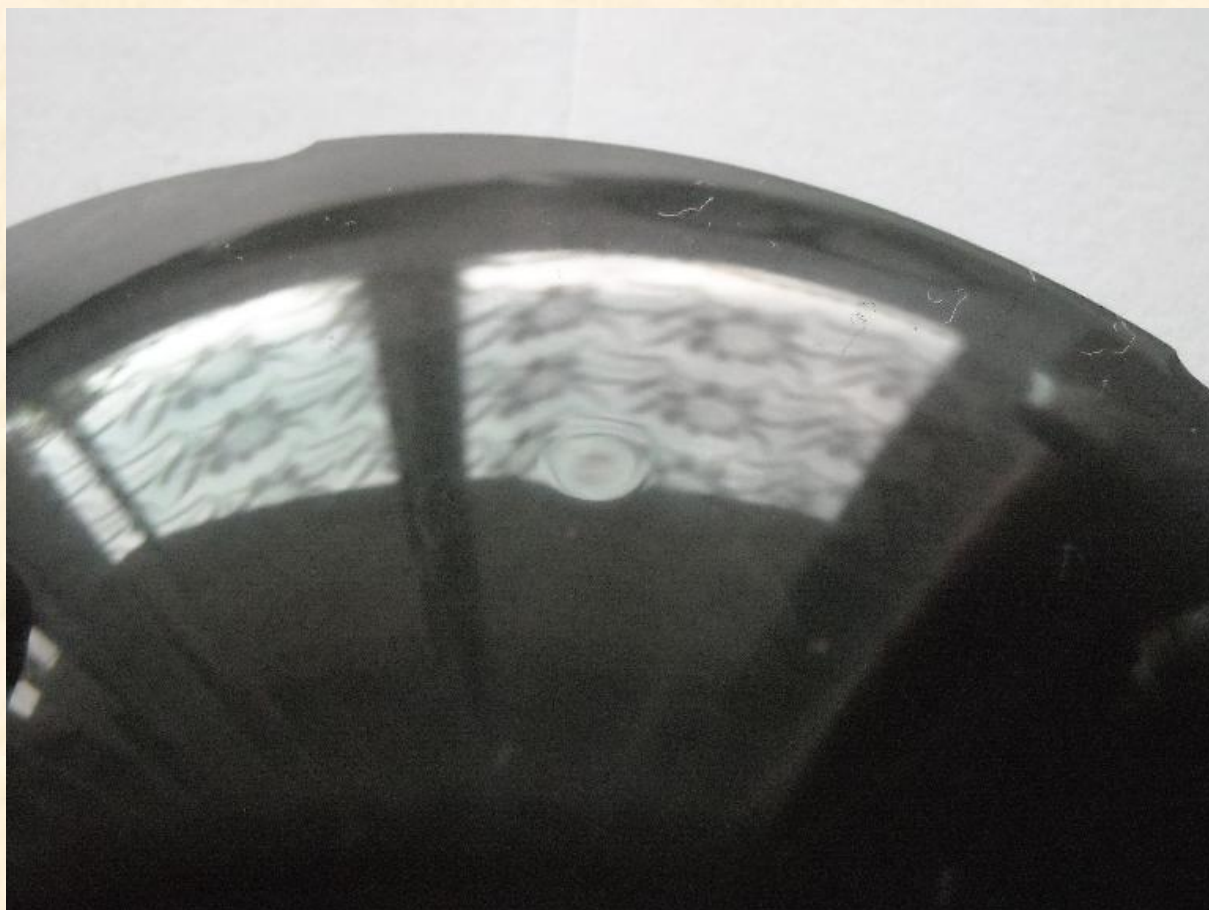
Čtvrté brýle:

Uvex 4 BOX II

Zakoupeno na Aukru (<http://aukro.cz>) Vyšly mě na 850,- Kč cena v e-shopu cca 1800,-Kč. Tyto brýle jsem ještě nevyzkoušel v akci, tak nevím jestli se zapotí čočky nebo ne.

Klady	Zápory
<ul style="list-style-type: none"> -Dobře padnou na obličej -Netlačí -Mají 4 sady čoček na výměnu (čiré, tmavé, žluté, modré) -Po výstřelu se nedostal ani jediný kousek kuličky za čočku (do oka by se nic nedostalo) -Pouzdro na přenos i s úložným prostorem na výměnné čočky. 	<ul style="list-style-type: none"> -Po výstřelu zůstal v místě dopadu nepatrný důlek, při pohledu přes brýle je v místě dopadu vidět „flek“ přes který se hůře vidí. -Nezakrývají celé zorné pole

Partneři Airsoft Klubu Dejvice

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE

www.airsoftdejvice.cz

info@airsoftdejvice.cz

carlos.akd@seznam.cz

AKD 2012